LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON DC

І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
в Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
в Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 24. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 5-го ЛЮТОГО 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, FEBRUARY 5, 1975 No. 24. VOL. LXXXII.

СУСТА приготовляється до святкувань 200-річчя Америки, заповідає конґрес у Вашинґтоні

Вашинґтон (СУСТА) — Екзекутива Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА), відбула тут в днях 25 і 26-го січня, ц. р. свої чергові наради, перевірила діяльність минулого року та обміркувала пляни на майбутнє.

Ірина Ясінська з Вашинґтону увійшла в склад Екзекутиви цієї студентської організації як новий референт зв'язків. Панна Ясінська студіює в Трініті коледжу у Вашинґтоні і є учителькою у школі українознавства.

Екзекутива також перевірила одержані аплікації на працю в бюрі СУСТА. Оля Добуш, віцепризидент СУСТА на Схід, була прийнята на працю для організації. Управа також рекомендувала Андрія Міхняка, віцепрезидента СУСТА на захід, і Ліду Герець з Ютики, Н.Й., на постійних працівників для Комітету Оборони Валентина Мороза. Рекомендації прийнято. Оля Добуш буде працювати в новому бюрі СУСТА, яке відкрито минулого місяця. Бюра СУСТА і Комітету Мороза містяться у приміщенні української православної церкви св. Андрея.

Майбутня програма діяльности буде скерована головно на участь у святкуваннях 200-річчя Америки, яке почнеться 4-го липня, 1976 р. Цей рік 1975 має спеціяльне значення для українців, бо в ньому сповняється 100 років від першої еміграції українців до Америки. Екзекутива схвалила ряд програм, щоб відмітити цю історичну подію. Плянується накрутити фільм про колонії перших українських поселенців, підготова та публічне виставлення графічних представлень з історії українців в Америці тощо.

СУСТА рекомендує створення Комісії, яка допильнувала б українську участь під час святкувань. Метою Комісії була б координація і звітування участи української громади у подіях 200-річчя, інформації щодо фондів, збирання архівних матеріялів і подібне. Комісія також має заплянувати і скоординувати одну українську подію. СУСТА пропонує одно-тижневий фестиваль в околиці Філядельфії в літній порі 1976 року. Заклик до УККА й інших центральних організацій щодо створення такої Комісії був висланий.

Через те, що багато подій у зв'язку з 200-річчям Американської Незалежности відбудеться в столиці країни, управа СУСТА рішила відбути свій XI Конґрес у Вашинґтоні в днях 27-го до 30-го листопада ц. р. Підготова Конґресу вже почалася.

Євген Іванців, президент СУСТА, заявив, що з уваги на велику діяльність організації в обороні Мороза, праця в інших ділянках протягом останніх шість місяців була мінімальна. Він додав, що праця над новими проєктами не послабить діяльности організації в обороні Мороза. Заанґажування працівників для СУСТА і Комітету оборони Валентина Мороза допоможе дальше розгортати і послідовати працю цих організацій, з якими можна порозумівэтись телефоном ч. (202) 726-8045, або пишучи на адресу: SUSTA, P.O. Box 40121, Palisades Station, Washington, D. C. 20016.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ПЕРЕДАВ КОНҐРЕСОВІ ПРОЄКТ БЮДЖЕТУ ЗСА З РЕКОРДНИМ ДЕФІЦИТОМ НА СУМУ $51.9 МІЛЬЯРДІВ

Вашинґтон. — Президент Форд подав на розгляд і затвердження Конґресу свій перший бюджет на 1975-76 рік на загальну суму 349.4 мільярдів долярів. Проєкт бюджету включає найбільший в історії ЗСА в мирному часі дефіцит – 51.9 мільярдів долярів. Пересилаючи Конґресові проєкт бюджету, президент Форд одночасно додав проєкцію економічного передбачування на найближчі роки, стверджуючи, що поправа в американській економіці пічнеться щойно в 1978 році. Згідно з економічними передбачуваннями, в 1975 році безробіття в ЗСА досягне 8.1%, інфляція втримається на рівні 11.3%, загальний національний дохід зменшиться на 3,3%, заробітна плата збільшиться на 10,7%, а прибутки корпорацій зменшаться на 19%. В 1976 році ситуація пічне поправлятися і безробіття понизиться на 0.2%, а інфляція до 7.8%. Поправа економічної ситуації продовжуватиметься в 1977 році, коли безробіття обнизиться до 7,5%, а інфляція до 6.6%. Своєрідна економічна стабілізація наступить щойно в 1980 році, коли безробіття буде на рівні 5,5%, інфляція — на рівні 4.0%, загальний національний дохід (вартість випродукованих дібр і послуг) зросте на 17%, а зиски корпорацій порівняно з 1975 роком зростуть аж на 202%.

Заки, однак, прийде до економічної стабілізації в ЗСА біля 1980 року, найближчі три роки будуть відносно важкі зокрема з уваги на конечність обмежень у державних видатках. Щоб не збільшувати дефіциту на 1975-76 рік, президент Дж. Форд запропонував обмеження у видатках на загальну суму 17 мільярдів долярів, головно, коли йдеться про департамент освіти і суспільної допомоги, включно з ділянкою медичної допомоги для осіб пенсійного віку. Очевидно, буде залежати від Конґресу, чи він погодиться на такі обмеження у видатках, чи радше вибере шлях дефіцитного господарювання, щоб у можливо найкоротшому часі перебороти економічну кризу і не допустити до особливих труднощів для деяких прошарків населення ЗСА. У такому випадку, коли б це сталося, тоді дефіцит на найближчий фіскальний рік досягне яких 70 мільярдів долярів.

У новому бюджеті головний наголос покладено на розвиток енерґетичних ресурсів і на оборону країни. У цьому останньому випадку, на оборону з кожного доляра передбачено 27 центів, що дасть в загальному суму 92.8 мільярдів долярів. Іншими словами, йдеться про збільшення видатків на оборону порівняно з минулим фіскальним роком на яких 8 мільярдів долярів, враховуючи очевидно наслідки інфляції. Видатки на дослідні роботи в ділянці енерґетичних ресурсів і пального будуть збільшені на 102%, порівняно з 1974 роком.

У посланні до Конґресу президент Форд стверджує, що він рішився на бюджет з таким великим дефіцитом, щоб започаткувати і стимулювати економічну поправу. Одночасно новий бюджет, як заявив Президент, був так плянований, щоб створити передумови для унезалежнення ЗСА від іноземних джерел пального і не допустити до послаблення оборонної сили З'єднаних Стейтів Америки.

Демократи розглядають можливість 22-більйонового зменшення в податках

Вашинґтон. — Демократичний конґресмен Ел Ульман, голова Комісії засобів і заходів у Палаті Репрезентантів, у неділю, 2-го лютого, заявив на телевізійній програмі, що демократичні члени Конґресу можуть запропонувати зменшення в податках, яке виносило б 22 більйони долярів, замість запропонованого президентом Фордом 12-більйонового звороту особистим платникам податків із федеральних податків, зібраних в 1974-му році, як також замість 4-більйонового звороту підприємствам у формі інвестиційних податкових кредитів. Конґресмен Ульман сказав, що таким чином запропоноване демократами податкове зменшення може більше спричинитися до стимулювання спсвільненої економіки, бо демократи плянують звернути платникам податків 6 більйонів долярів більше, ніж пропонує Білий Дім. Він також сказав, що плян президента Форда зменшити до кінця цього року щоденний імпорт нафти на 1 мільйон бочок не є „реалістичний". Конґресмен Ульман заявив, що таке зменшення в імпорті нафти можна досягнути щойно за два роки та що встановлення квот було б більш ефективним засобом зменшити ці імпорти, ніж встановлені Президентом підвишки в митах на імпортовану нафту. Ульман заявив, що Конґрес старатиметься дійти до компромісу з президентом Фордом, але наразі мусить схвалити резолюцію, яка змусила б Білий Дім відкласти на 90 днів підвишки в митах.

Відділ УККА в Пассейку відбув річні збори

Пассейк, Н. Дж. (УККА). — Тут в Українській Централі відбулися в неділю, 2-го лютого ц. р., річні загальні збори місцевого, одного із дуже активних Відділів УККА на Сході Америки. Збори відкрив голова інж. Роман Шраменко, а проводила ними президія в складі предсідника Івана Буртика, заступника пані О. Площанської і секретаря п-і М. Мартинюк. До почесної президії, п. Шраменко запросив пані М. Стефанів, колишню довголітню голову цього Відділу.

Звіти започаткував голова інж. Р. Шраменко, а тоді ще звітували секретар Ярослав Мартинюк, скарбник Іван Влиха, референт УНФонду С. Покора, директор УР-Школи пані С. Квасовська, Василь Мочула за адміністрацію школи і Батьківський Комітет і д-р Мирослав Вих та Василь Марущак за Контрольну комісію. Стверджено позитивний вклад Відділу у розбудову громадського життя, а зокрема великий приріст молодших та професійних людей, що включилися в останнім році в працю Відділу УККА повітів Пассейк-Берґен. Минулого року зорганізований Комітет зовнішніх зв'язків, що його очолювали Ляриса Герман і Дзвінка Яцикевич, були великим позитивним досягненням УККА в цілому Ню Джерзі.

До нової Управи на 1975-76 рік обрано поновно молодих та професійних людей, що напевно будуть продовжувати новий курс, який почато в 1973 році. Нова Управа Відділу УККА в Пассейк-Берґен, Н. Дж.: голова — Саварин Палидович; заступник — Константин Ваньо; заступник — Іван Буртик; секретар — Христя Бук; скарбник — Франко Вірстюк; референти УНФонду — С. Покора і Василь Марущак; член Управи — Ляриса Герман. Контрольна комісія: голова — Роман Шраменко; члени — Ярослав Мартинюк і Василь Косаревич.

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

В членській кампанії УНСоюзу 1975 року, метою якої є забезпечити 5,000 членів на суму $12,000,000, наспіла до Головної Канцелярії впродовж січня 221 аплікація. По дві і більше аплікацій надіслали організатори, конвенційні делеґати і секретарі Відділів:

Карло Кобіто (В. 121) — 10 аплікацій нових членів, Андрій Кушнір (В. 83) — 6, Роман Татарський (В. 94) — 6, Іван Одежинський (В. 153 і 216) — 6, Ярослав Кришталович (В. 222) — 6, Микола Хоманчук (В. 5) — 5, інж. Лев Блонарович (В. 34) — 5, Михайло Семків (В. 379) — 5, Іван Петрунцьо (В. 78) — 4, Михайло Юзенів (В. 194) — 4, Стефанія Букшована (В. 340) — 4, Василь Подубинський (В. 368) — 4, Йосиф Ярема (В. 372) — 4, Софія Оріх (В. 33) — 3, Анна Гарас (В. 47) — 3, Михайло Турко (В. 63) — 3, та по 2 аплікації — Квітка Стецюк (В. 25), Михайло Жук (В. 70), Володимир Звірик (В. 109), Петро Бабич (В. 115), Володимир Рефт (В. 120), Юрій Юрків (В. 130), Марія Шпікула (В. 221), Петро Ліщак (В. 230), Михайло Кігічак (В. 240), Петро Сильчак (В. 257), Стефан Островський (В. 270), Іван Чопко (В. 271), Стелла Волощин (В. 348), Тома Фінів (В. 350), Дарія Оріховська (В. 353), Юліян Баранюк (В. 371), Іван Кніґницький (В. 430), Олександра Дольницька (В. 434), Лев Вовк (В. 444) і Данило Пиць (В. 458).

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПЛЕНУМ ТУСМ

Філядельфія, Па. — В суботу 8-о лютого 1975 року відбудеться тут Пленум ТУСМ - Схід з участю представників осередків та ініціятивних груп з Ню Йорку, Філядельфії, Йонкерсу, Піттсбурґу, Рочестеру, Сиракюз, Боффало, Ню Гейвен та Гартфорду. Наради відбуватимуться в залі української католицької церкви Благовіщення при Велі Ровд і Олд Йорк Ровд. Реєстрація почнеться о годині 10-ій рано. Голови чи представники Осередків будуть звітувати з проробленої праці від часу останнього крайового З'їзду. В програмі пленуму є також доповіді А. Лозинського та мґра В. Зарицького.

ВИСТАВКА КАРТИН АРКАДІЇ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Тут почалася 3 лютого у приміщенні Чикаґського університету виставка найновіших картин і рисунків Аркадії Оленської-Петришин. Виставка триватиме до 21-го лютого і є відкрита кожного дня від год. 10 ранку до год. 8 вечора: University of Chicago Center Floor Continuing Education, 1307 East 60th Str., Chicago, Ill. В неділю 9 лютого о год. 2 по полудні заходами Українського Інституту Модерного Мистецтва відбудеться зустріч громадянства з мистцем у виставовій залі Чикаґського університету.

СОВЄТСЬКІ СТАТИСТИЧНІ ДАНІ ПОТВЕРДЖУЮТЬ КОЛОНІЯЛЬНУ ЕКСПЛУАТАЦІЮ УКРАЇНИ

Київ. — Українська совєтська преса опублікувала „Повідомлення Центрального Статистичного Управління Української РСР" про „підсумки виконання державного пляну розвитку народного господарства Української РСР у 1974 році". Якщо вірити опублікованим статистичним даним, то „трудящі Радянської України... широко розгорнувши соціялістичне змагання і виконуючи зустрічні пляни, добились у четвертому році дев'ятої п'ятирічки нових успіхів у розвитку економіки, науки і культури". Основні показники розвитку господарства УССР в 1974 р. подані у відсотковому відношенні до 1973 року, що, очевидно, уможливлює тільки релятивно зорієнтуватися у ситуації, яка панує на совєтському господарському відтинку. Згідно з такими даними, національний прибуток УССР в 1974 р. збільшився, порівняно з 1973 р. на 5 відс., продукція промисловости в загальному — на 7,6 відс. (плян передбачав 7,2 відс.), в тому виробництво засобів виробництва на 8,3 відс., а виробництво предметів споживання на 5.5 відс. Продукція сільського господарства зменшилася, порівняно з 1973 р., на 2,7 відс., продуктивність праці — у промисловості збільшилася на 5,9 відс., у будівництві на 5,8 відс., на залізничному транспорті на 3,8 відс., а зменшилася у колгоспах на 2 відс. Статистичне управління інформує, що середня грошова заробітна платня робітників і службовців збільшилася на 2,6 відс., колгоспників — на 5 відс. Реальні прибутки на душу населення збільшилися на 3 відс., а прибуток по народному господарству у порівняльних цінах збільшився в 1974 р. на 9 від.

У повідомленні Статистичного управлієня дальше говориться, що у 1971-1974 роках „збільшено розмір заробітної плати 5,3 мільйона чоловік", а „майже 7 мільйонам чоловік підвищено пенсії, грошову допомогу, стипендії та інші виплати". У минулому році великий наголос кладено на збільшення продуктивности праці, що допомогло піднести продуктивність праці на 4 відс. За рахунок зросту продуктивности праці одержано 85 відс. приросту національного доходу. Технічний проґрес УССР виявляється в тому, як подає Центральне статистичне управління, що в республіці чисельність наукових працівників перевищила 160 тисяч і що „у народне господарство впроваджено 750 тисяч винаходів і раціоналізаторських пропозицій".

Згідно із совєтськими статистичними даними, „річний плян реалізації продукції перевиконали всі промислові міністерства і відомства УРСР, а також всі області, крім Ровенської". Коли ж ідеться про сільське господарство, то Українська ССР зібрала 45,9 мільйона тонн зерна і в республіці збільшилося виробництво м'яса, молока, яєць і вовни. Урожай зерна в 1974 р. був дещо менший як в 1973 році, але „державі продано" все таки аж 16.5 мільйона тонн зерна (понад один мільярд пудів), тобто на 965 тисяч тонн більше, як було передбачено пляном.

Збільшилося поголів'я продуктивної худоби в загальному на майже 3 відс. Найнижчий приріст був, коли йдеться про поголів'я великої рогатої худоби (в загальному — 2 відс., а корови тільки — 0,9 відс.). Виробництво м'яса зросло на 6 відс. порівняно з 1973 роком, молока — на 5 відс., яєць — на 7 відс. і вовни — на 6 відсотків.

Цікаві дані, що стосуються т.зв. „державних закупок", тобто стільки чого з України забрав совєтський режим на свої потреби. Худоби і птиці (млн. тонн у живій вазі) — 3,5, а у перерахунку на забійну вагу — 2,4 млн. тонн. Молока — 13,3 мільйона тонн, а яєць — 6,4 мільярдів штук. Статистичне управління подає, що „плян закупок основних продуктів тваринництва виконано. Продано понад плян худоби і птиці 244 тисячі тонн, молока — 525 тисяч тонн, яєць — 699 мільйонів штук, вовни — 1,5 тисячі тонн".

Загальний дохід колгоспів становив понад 7 мільярдів

(Закінчення на стор. 4-ій)

СКВУ ПОВИНЕН РЕПРЕЗЕНТУВАТИ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В ОН, – ПРОПОНУЄ САМВИДАВНИЙ „УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК"

Самвидавний „Український вісник" ч. 7 - 8, 1974 рік, опублікував статтю „Етноцид українців в СССР", в якій між іншим також займає становище до ролі і завдань українського зорганізованого громадянства за кордонами України. Особливо є висловлена думка про те, що за кордоном Україну і український народ повинен репрезентувати Світовий Конґрес Вільних Українців, зокрема коли йдеться про форум ОН, а не місія уряд УССР при ОН в Ню Йорку. Відповідні частини на тему української еміграції друкуємо за канадським „Студентом" з січня 1975 р., який одержав цю інформацію в УІС „Смолоскип" у Балтиморі самвидавкит" у Балтиморі самвидавм ін. пише:

„В Ню Йорку функціонує Вільна Українська Академія, відкрито факультет Українознавства в Гарвардському університеті, діють Вільний український університет у Мюнхені, Католицький університет в Римі, при якому відкрито Музей українського мистецтва.

Великих успіхів в політичному і культурному розвитку досягли канадські українці. Вони широко репрезентовані як в провінційних, так і у федеральному урядові. Добра налагоджена культурно-освітня і виховна робота серед українського населення Канади, і, особливо, молоді. Тільки в провінції Манітоба створено 106 українських шкіл.

Величезну згуртовуючу і координуючу роботу проводить Світовий Конґрес Вільних Українців.

Український народ поза межами своєї Батьківщини завоював собі пошану і визнання наполегливою відчайдушною працею. І всі ми глибоко вдячні тим народам, які співчутливо ставляться до нашої справи.

У наших гнобителів поступальні успіхи українців на еміграції викликають страшенну лють. Вони ні перед чим не зупиняються, щоб обрехати наші священні стремління. Отож, і появляються в совєтській пресі постійно вигадки на наших активістів, на українські організації про запроданство іноземним розвідкам і тому подібні нісенітниці.

А насправді ця праця викликана усвідомленням суспільного обов'язку перед своїм народом, турботою за долю українського народу.

„В цій праці на численних прикладах ми показали, як Москва „розв'язує" національне питання в СССР, зокрема, на Україні. На демографічних даних ми розкрили суть національної політики російського большевизму — пляномірний етноцид неросійських народів в СССР. Цілим рядом фактів ми заперечили твердження Л. Брежнєва і інших московських правителів про те, що національне питання в СССР розв'язане і національної проблеми не існує. Характер наведених фактів злодіянь допомагає зрозуміти, що совєт-

(Продовення на ст. 3-ій)

Комісія Прав Людини ООН розглядатиме заклик у справі В. Мороза

Париж (Н.Н.) — Місцевий Комітет оборони українських політичних в'язнів в СССР переслав 11 грудня м.р. генеральному секретареві ООН Куртові Вальдгаймові заклик в обороні В. Мороза, що його підписала група французьких депутатів, професорів й окремих осіб. Секретаріят ООН в Ню Йорку передав цього листа до відділу прав людини при Бюрі ООН у Женеві.

Відділ прав людини ООН поінформував 17 січня ц.р., що зміст листа Комітету оборони українських політв'язнів у Парижі буде розглянений підкомісією запобіжних заходів перед дискримінацією і охорони національних меншостей, як теж комісією прав людини.

Ґромико приготовляє Близький Схід на відвідини Брежнєва

Каїро. — Офіційні відвідини совєтського міністра закордонних справ А. Ґромика в Сирії та Єгипті 1-4 лютого не внесли нічого нового у справу взаємин між СССР і цими двома арабськими державами, а також нічим не причинилися до приспішення замирення на Близькому Сході. З сирійсько-совєтського комунікату виходить, що СССР передусім хотів би не допустити до сепаратних переговорів між арабськими державами та Ізраїлем, чого прагне добитися державний секретар ЗСА Г. Кіссінджер. У спільному комунікаті говориться, що СССР, Сирія і Палестинська Визвольна Організація домовилися змагати до відновлення переговорів у Женеві не пізніше як до кінця березня цього року. Дещо складніша, однак, ситуація на єгипетському відтинку. У заявах після кількагодинних нарад між А. Ґромиком та єгипетським міністром закордонних справ Ізмаїлом Фагмі обидва міністри досить відверто висловились на тему непогоджень у поглядах між СССР та Єгиптом. А. Ґромико підтвердив, що хоч між Єгиптом і СССР є ряд погоджень в окремих питаннях зовнішньої політики, то все таки питання „практичних заходів, що їх треба б стосувати, не може бути належно розв'язане в часі однієї зустрічі". І. Фагмі знову ж, зі свого боку, підтвердив закиди в сторону СССР, мовляв, совєтський уряд не вив'язується зі своїх зобов'язань, коли йдеться про доставу зброї для Єгипту. Згоджуючися з цим, що СССР повинен відігравати повноцінну ролю на Близькому Сході, Фагмі одночасно заявив, що „ми мусимо консолідувати арабські оборонні збройні сили і подвоїти наші спроможності, а разом з цим продовжувати заходи, щоб забезпечити мир".

Найважливішою метою поїздки А. Ґромика було, як інформують, підготовити ґрунт для офіційних відвідин генерального секретаря ЦК КПСС Л. Брежнєва, який мав, як відомо, відвідати Близький Схід під кінець грудня минулого року, але з невиясненних причин свої відвідини відкликав. Ніяких даних в цій справі покищо не подано до відома.

Австралійський щоденник з нагоди Дня Української Незалежности

Сідней, Австралія. — Відомий австралійський щоденник „Ди Австраліен" помістив з датою 22-го січня 1975 р. окремий чотиристорінковий додаток з нагоди Дня Української Незалежности, вшановуючи тим всенаціональне свято українського народу та інформуючи австралійців про історію, боротьбу, протести, культурне й наукове життя українців в Австралії.

Автори і упорядники згаданого окремого додатку помістили багато цікавого для австралійського читача матеріялу. На першій сторінці цього ілюстрованого видання поміщено обширну статтю проф. Клеренса А. Меннінґа: „Україна: історичне і культурне минуле" та міркування про „Незалежність" пера Наталії Жуківської. Передня сторінка ілюстрована фотографіями катедри св. Софії у Києві, гербами України і портретами покійного вже прем'єра Австралії Г. Е. Голта та його коротке звернення з нагоди 15-их роковин перебування українців в Австралії; української княжни Анни, княгині Франції, гетьмана Богдана Хмельницького, Тараса Шевченка, Симона Петлюри і ген хор. Тараса Чуприка — Шухевича. Друга і третя сторінки присвячені подіям в сьогоднішній Україні і обороні людських прав. Поміщено портрети Валентина Мороза, Леоніда Плюща й Івана Геля, Морозове „Замість останнього слова", копію листа президента Гарвардського університету Дерека Бока, пересланого свого часу на адресу дружини Валентина Мороза Раїси, окреме звернення-апель до австралійського народу; список українських інтелектуалістів, переслідуваних і засуджених Москвою; матеріяли в обороні Леоніда Плюща. На четвертій сторінці що має заголовок „Українці в Австралії" надруковано гоголовніші інформації про українців в цій країні.

Помер св. п. Є. Врецьона

Ню Йорк. — У вівторок, 4-го лютого рано, до ЗП УГВР наспіла телефоном вістка, що цього дня рано в місті Базель у Швайцарії помер нагло на удар серця на 70-му році життя св. п. інж. Євген Врецьона, видатний і провідний діяч українського націоналістичного визвольного руху, довголітній член ОУН, політичний в'язень, член-основник УГВР та член Проводу ЗП УГВР. Похорон заповіджений на п'ятницю, 7-го лютого.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Загрозлива диверсія

Останніми днями поширилися вістки, що Совєтський Союз хоче закріпитися на Іберійському півострові, встановивши свої морські бази на території Португалії. Хоч португальський уряд формально заперечив ці вістки, мовляв, він не одержав ніякої такої пропозиції з боку Москви, то добре поінформовані португальські кола, які ці вістки поширили, поновно підтвердили що між Москвою і Лісбоною встановлено „контакт" щодо цього питання і тільки з „технічних" причин португальський уряд опублікував заперечення цих вісток.

Враховуючи дуже складну ситуацію в Португалії, де найсильнішою політичною партією є місцеві комуністи, які цілком не від того, щоб або захопити владу в державі, або принаймні забезпечити за собою вирішальний вплив на португальську зовнішню і внутрішню політику, спроба СССР мусить викликати оправдане затривоження на Заході, зокрема у ЗСА. Португалія є членом Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), на Азорах є важливі військові американські бази і сама Португалія, з уваги на своє географічне положення, становить важливий оборонний відтинок Заходу. Проникнення СССР на територію Португалії і встановлення там совєтських морських баз, означатиме закріплення совєтської випадової бази прямо у запіллі Заходу. Не є тут суттєвим, що мова йде про бази для совєтської риболовної фльоти, яка оперує на Атлантійському океані. Совєтські риболовні кораблі, як загально відомо, є належно вивіновані для того, щоб виконувати важливі військові розвідувальні дії та реєструвати рух воєнних кораблів західніх держав.

Покищо невідомо, чи СССР зможе добитися погодження португальського уряду на відкриття на території Португалії совєтських баз. У всякому випадку, держави-члени НАТО знайшлися в обличчі чергової совєтської провокації і диверсії, яка щодо свого значення для безпеки Заходу рівняється з відносно ще недавньою совєтською провокацією на Кубі.

Спроба виправдується

Під кінець минулого року, точніше — 21-го вересня 1974, „Свобода" в „редакційній статті: „Скажіть свою думку" заповіла, що редакція готова повернутися до багато разів уже започатковуваної практики друку „голосів читачів" чи „ листів до редакції". Два тижні пізніше, 4-го жовтня, „Свобода" почала свою обіцянку здійснювати, супровідивши її знову редакційною статтею: „Пробуємо знову" із попередженням, що друкуватимуться навіть найбільш критичні голоси, якщо тільки вони будуть „видержані в тоні" щодо змісту, якщо не буде в них лайки і обид, та як вони своєю формою надаватимуться до друку.

Сьогодні, після трьох місяців практики, можна сміло твердити, що ця спроба виправдується. Для інформації тільки згадаємо, що від 4-го жовтня по кінець грудня того 1974-го року появилося 58 чисел „Свободи" і в них надруковано точно 119 таких „голосів читачів" 93 авторів. Тільки вісім авторів забирали слово, два або три, а в двох випадках чотири рази. Значить, у 58 числах „Свободи" мали нагоду сказати свою думку 119 разів 93 автори, між ними майже однакова кількість жінок і чоловіків та поважна кількість молодих авторів, зокрема студентів. Темою цих „голосів" були однаково актуальні проблеми нашого життя і нашої громади, як і принагідні — можна б сказати — міркування.

Називаючи кількість надрукованих „голосів читачів" і авторів, це аж ніяк не значить, що надруковано всі листи і всіх авторів. Радше навпаки, використано і надруковано меншу частину одержаних з тієї простої причини, що в інших „голосах" не було нічого нового, тільки повторення іншими словами того самого, редакція також воліє не друкувати „відповідей", себто другого чи навіть третього „голосу" в тій самій справі того самого автора, щоб не доводити до „діялогів", а ряд листів не надруковано з тієї засадничої причини, що вони були анонімні, або своєю формою чи змістом до друку, в опінії редакції, не надавалися. Це цілком нормальне явище в кожній редакції.

Сумарично, на підставі дотеперішнього вже три-місячного досвіду можемо твердити, що нова спроба з „голосами читачів" під кожним оглядом виправдується. Нарід не тільки має право мати свою думку, але також має нагоду її висловити, очевидно, до речі та в культурній формі. Із багатьох листів, розмов телефоном та принагідних особистих розмов також знаємо, що широкі кола читачів цю нову спробу з „голосами читачів" не тільки прийняли прихильно, але багато з них прямо із захопленням її привітали. І це для редакції є не тільки заохотою, але й зобов'язанням. Отже, спроба виправдується і „Свобода" не тільки її продовжуватиме, але й буде поширювати та збагачувати. Все це треба завдячувати в першій мірі самим читачам і членам Українського Народного Союзу, бо це їхня газета і їм служить та намагається цю службу поліпшувати, очевидно при їхній допомозі.

Після успішного початку, знову прохаємо і заохочуємо читачів: скажіть свою думку!

Ярослав Курдидик

НОВІ ПЕРЕГОНИ В ОЗБРОЄННІ

Всім тим коментаторам, які дуже оптимістично розписувалися про останнє домовлення у справі САЛТ-ІІ, що відбулося між президентом Фордом і Л. Брежнєвим, доведеться подивитися правді в очі і ствердити, що заки ще розпочалися точніші узгіднення у цьому такому важливому домовленні, можна помітити вже дві перші різкі тріщини, які появилися на його фасаді. Ці познаки, хоч і не мають прямого відношення до самого домовлення, але, коли їх основніше проаналізувати, підтверджують зайвий раз, що відома фраза Лойд Джорджа, що, мовляв, „торгувати можна, хоч би й з канібалами", — на практиці не завжди себе оправдує...

Переконуються про це тепер і всі ці, які із секретарем Кіссінджером на чолі вірили, може навіть щиро, що в СССР зайшли вже такі „внутрішні зміни", що ЗСА можуть торгувати з Москвою як з рівнорядним, чесним і солідним партнером.

Але ось тепер, підписаний ще за президентури Р. Ніксона у 1972 році американсько - совєтський торговельний договір, уневажнено. Причина — непогодження обох заінтересованих сторін, а основною притокою був додаток до нового американського торговельного закону про вільну еміграцію з СССР. В заявах Президента і Г. Кіссінджера, як теж в голосах адміністрації відчувається жаль, що так розвинулися події, і що вона буде продовжувати і використовувати всі можливості для покращання і повернення до нормальних торговельних взаємин. Але діло тут не у самих тільки торговельних взаєминах, а в тому, про що зовсім одверто і висловився сам „архітект цього, якнайближчого спілкування двох держав із зовсім відмінними устроями" — Кіссінджер, — що посередньо зірвання цього договору матиме „некорисний вплив і на продовжування переговорів про дотеперішнє американсько - совєтське роззброєння".

Друга тріщина у САЛТ ІІ має вже зовсім таки безпосередній вплив на його майбутнє формування. Оце недавно тому Москва висунула домагання, щоб домовлення про ведення підземельних нуклеарних проб змінити настільки, щоб обмеження розривної сили піднести із 150 до 400 кілотонів, при чому зараз таки і відмічується, що, мовляв, непогодження з американського боку на таку зміну може поважно заважити на майбутньому нуклеарному роззброєнні. Совєти намагаються переконати ЗСА, що це підвищення у кілотонажі потрібне їм для „підвищення атомової сили для мирних цілей". У своєму настирливому домаганні Москва відмічує теж з непритаєним сарказмом, що, розглядаючи критично питання про піднесення випробувальної сили до 400 кілотонів, не входить взагалі у засяжність майбутнього нуклеарного домовлення і тому вона зводить цю проблему до „звичайної форми добросусідського повідомлення".

Знавці твердять, що ніякі, навіть найдосконаліші, сейсмографічні апарати не будуть в силі встановити того, чи експлозії, які хочуть переводити совєти із підвищеним кілотонажем, будуть служити для підвищення і вдосконалювання совєтських ракет, чи може, як вони кажуть, для „мирових нуклеарних потреб". Все це слід розглядати як „номенклятуру чергового їхнього блефу".

В европейській пресі, яка до справи американсько-совєтського детанту завжди мала дуже поважні і критичні застереження, пишуть, що, проаналізовуючи доосновно само підложжя та цілеспрямованість детанту, стає попросту незрозумілим, чому властиво ЗСА погодилися на САЛТ ІІ у той час, коли заледве у минулому році піднесено було алярм, щоби не датися випередити совєтам у їхньому надмірному і прискореному атомовому зброєнні?

Появилися вже навіть настільки песимістичні голоси що САЛТ ІІ, а з ним і детант, проваляться у найближчих двох роках, а в часі 1980 року розпочнуться нові збройні перегони, в першу чергу цілої дотеперішньої системи протиракетних ракет. Деякі воєнні фахівці розцінюють, що кошти цих поновлених перегонів коштуватимуть ЗСА між 40-50 більйонів дол.

Можна натрапити і на такі вістки, що, мовляв, формою детанту ЗСА немов би намагаються змобілізувати світову опінію у свою користь, а тим самим дістати „карт бляш" на дальші необмежені повноваження для світових дій.

Є теж дуже цікаві і глибокі аналізи такого евентуального „нового наддозброєння" у 1980 роках, при чому виразно підноситься та підкреслюється, що таке надмірне економічне навантаження важко буде переносити ЗСА, а що ж тоді говорити про СССР, який ледве чи зможе витримати такий тиск на його економічну відсталість та безладдя технічного порядку у всіх його ділянках. А на додаток треба пригадати, що в останньому п'ятирічі почали діяти підсилені відосередні рухи у всіх поневолених народів і різкі політичні негодування у всіх без вийнятку совєтських державах - сателітах.

Дуже слушна була з того приводу оцінка В. Б. Бойда, який відмічує, що треба мати на увазі, що теперішнє політичне кипіння між усіми народами, які намагається контролювати посередньо або безпосередньо московський імперіялістичний ханат не маліє, а прибирає на силі, і десь у 1980 роках може досягнути свого кульмінаційного експльозійного верщка. Бойд теж цікаво аналізує саму форму детанту і передбачає, що коли б навіть міг заіснувати хоч би й найприкріший факт його евентуального прикрого провалу, то на цьому потерпить Москва у далеко більшій мірі, як Америка.

У ЗСА і в гурті їхніх союзників починають появлятися досить критичні голоси, з яких дуже авторитетні коментатори твердять, що Америка поробила багато непередуманих належно концесій у користь СССР за ціну детанту, але тепер починає приходити до голосу гострий і розсудливий критицизм, який неначе у книговодстві примушує провірити два основні конта — „має..." „винен...".

І у висліді виведеного і завершеного балянсу почали виявлятися самі тільки „загрозливі пасиви" — у формі: риску нарушення світової політичної рівноваги, загрози міжнародного насильства і безповоротної втрати ролі ЗСА, як переходового захисника вільного світу...

У виданні „Сі Павер" („Морська потуга") за грудень 1974 р., що являється офіційною публікацією Морської Ліги, є цікава розцінка цілого світового положення, при чому підкреслюється, що оце ми вже увійшли у черговий другий Новий Рік, що в ньому американські збройні сили не були втягнені у ніякий збройний конфлікт ніде у світі. Але при цьому всьому теперішній мир має дуже ніжні і крихкі основи. І тому слід вірити і знаходити силу для того, щоб той мир втримати. Є дві можливості, які колись належно осудить наша історія, чи правильні були наші зусилля, щоб про вдержання миру договорюватися із основним нашим контрагентом, СССР, йдучи йому назустріч всіма можливими концесіями; чи навпаки, — починаючи від закінчення останньої війни слід було не обмежувати наші видатки на оборону до такого загрозливого рівня, що нині ми не поважуємося говорити із площини сили, а тільки говоримо з позиції детанту, — закінчує свої виводи „Сі Павер".

К. Крупський

ЕПОХАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ „АРХІПЕЛАҐ ГУЛАҐ"

ІІ

Вже від першого розділу книжки п.н. „Арешт" автор немов заставляє читача перечитати книжку до кінця. Далі, перед очима читача, неначе на фільмовому екрані, проходить велике число картин, які не скоро зникають з пам'яти. Всі ті картини разом дають читачеві докладний образ Совєтського Союзу, його системи та її творців на чолі з божком — Леніном.

Перед читачем виникає дивовижна система без порядку і правосуддя, бо їх заступає нечуваний у світі терор. Совєтський громадянин ішов до праці і не був певний того, чи увечорі він повернеться до родини, бо тих громадян ловили на вулиці ті, яким бракувало арештантів до встановленої на них норми, і тому вони ловили людей на вулиці, як гицлі собак. Той громадянин міг бути приарештований і при праці.

Солженіцин не показує своїх картин відірвано, а лучить їх у цілість, і це дає читачеві цілий вигляд тюремної і страшної системи Совєтського Союзу. Арешти, ціолонічні допити з фізичними тортурами, організування показних судів, коли це було корисно партії, бо в більшості все відбувалось таємно, масові засилки на Сибір і жахливі умовини довготривалого транспорту в'язнів на Сибір, крайньо - жахливі умовини переходових і постійних невільничих таборів творить цілість вісі системи. Здається, що коментатори, які в своїх оглядах на названу книжку Солженіцина зупиняються над поодинокими фрагментами книжки, немов зм'якшують те, що в цілості написав автор. Читаючи, в декотрих рецензентів Солженіцина наведені картини з концтаборів, і не знаючи цілости „Архіпеляг Гулаґу", не одні готові б подумати, що аж так зле в невільничих таборах не було, коли в'язні творили собі деякі розваги, ходили до лазні і т п. Зупиняючись над такими деталями, немов відвертаємо увагу від цілости образу Совєтського Союзу, який так вірно представляє Солженіцин у своїй великій праці. Він представляє цілість системи, в якій почавши від сірої людини, а кінчаючи на вождях, ніхто не був певний свого завтра. Ті, що творили ту систему, як божевільні натискали один на другого і безмилосердно розчислялися з „ворогами народу", якими ставали Богу духа винні люди, а також заслужені сини комунізму.

Верховний трибунал під головуванням Криленка виносив драконівські присуди над невинними, а вкінці м'ясорубка не оминула і Криленка. Описана справа „Бухарчіка" (Бухаріна) пластично представляє те, як кремлівські вожді без найменших скрупулів копали ями одні під другими. Поки Сталін знищив передового ідеолога комунізму Бухаріна, він вперед погрався ним, як кіт з мишею. Спочатку Сталін зламав сильну волю Бухаріна і щойно після того знищив його.

Так було в двадцятих і тридцятих роках, так було в п'ятдесятих і шістьдесятих роках. Нині ти герой Совєтського Союзу, як прикладом описана історія майора Коверченка, а завтра в підвалах тюрми енкаведисти відбивають тобі тіло від кости і засуджують на 25 років.

В декількох місцях своєї

(Закінчення на стор. 3-ій)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ І МИ

У новітній історії України ми не знаємо більшої дати, як 22-го січня 1918 року, коли Четвертим Універсалом була проголошена вільна і ні від кого незалежна Українська Народна Республіка, а рік пізніше її Соборність. З певністю і радістю треба ствердити, що немає жадного українця - патріота, який виступав би проти Четвертого універсалу.

Кожного року в день 22-го січня в Конгресі ЗСА, найбільшої демократичної і найкращої країни світу, — проголошується День Української Незалежности, а в слід за цим губернатори стейтів та посадники міст роблять це саме і на стейтових капітолях на міських управах повівають синьо - жовті прапори. Наші центральні установи та цілоденні школи закриті, а в церквах відправляються урочисті Богослуження, в громадах відбуваються академії. Отже, всі ми святкуємо світлу дату Четвертого Універсалу.

А як з тими, хто проголосив Четвертий Універсал і це є при житті. Чи належно ми їх шануємо, як і тих, хто продовжує цю святу ідею на чужині, як перший і останній законний Уряд УНР, на еміграції у формі Національної Ради? Останніх навіть поборюємо. Як можна поєднати: визнавати творива і поборювати творців? Така аномалія може бути, на превеликий жаль, тільки у нас. Чому нам не взяти прикладів з інших народів, які незавжди і не всі погоджуються з політикою уряду, але всі фінансово - матеріяльно його підтримують — пляять податок і то обов'язково. Ми ж знаємо, що на міжнародному форумі може офіційно виступати і мати значення тільки один законний уряд, а для ефективности праці уряду — у нас УНР — потрібна обов'язкова матеріяльна база і цю базу ми повинні всі дати своїми щедрими пожертвами. Можна уряд УНР критикувати, можна вибрати інших осіб, але податок таки давати треба. Що варта молитва без добрих діл, що варті гарні слова з нашого гимну: „... душу й тіло ми положим за нашу свободу", а кишеню тримати на потрійному замку! Навпаки, треба, щоб ліва рука не знала, яке добре діло робить права рука. Коли ми цього зробити не можемо, тоді, покликуючись на слушне зауваження п. Володимира Біляєва — голови Представництва ВО УНРади в ЗСА („Свобода" з 11 січня 1975 р.) — ми звертаємось до наших церковних та громадсько - політичних провідників, щоб вони зарядили, щоб в цьому тижні року, в якому припадає 22-го січня, переводити в країнах вільного світу, де перебувають українці, збірку на Державний Центр УНРади для успішної праці над здійсненням ідеалу Четвертого Універсалу на Рідній Україні.

Я у своїй громаді цю справу порушив і громада поставилась до цього прихильно. Ми зробимо це і в нашому деканаті.

Слово за нашими провідниками та всіма громадами. Зробімо так, щоб заплакана мати — Україна усміхнулась, побачивши наші добрі діла.

о. Віталій Коваленко
Вунсакет, Р. Ай.

> ● <

ОСТАННІЙ САЛЮТ

„Свобода" з дня 15 січня 1975, ч. 9, подала вістку, що 11-го січня цього року в Куфштайн (Тироль, Австрія) помер організатор і командир Гарматньої Бригади і член Стрілецької Ради Корпусу Січових Стрільців ген.-хор. д-р Роман Дашкевич.

Ще недавно, бо в листі до підписаного з 10-го грудня 1974 р. (лист одержано дня 6-го січня ц. р.), він писав:

„Дай, Господи, забути все лихо тут на чужині і на Україні. Маймо надію, що цей Новий Рік буде ласкавіший для України і для нас, розсіяних по цілому світу. Рік це за роком і все сумніший. Не тратьмо надії на другу Мотовилівку".

Ділами многозаслуженому для добра незалежности і соборности України — ген. хор. д-рові Романові Дашкевичеві, дуже шанованому і любленому в цілому Корпусі СС, наш вояцький салют, а його синові та ближчій і дальшій рідні — вислови глибокого жалю і співчуття.

Дмитро Герчанівський
сотник СС

Детройт

> ● <

КІНЦЕВЕ ПРО ІРИНУ — ІРЕНУ — ЯРИНУ?!

Колись українським немовлятам давали імена обов'язково того святого, день якого припадав на день народження немовлят. Імен ніде не запозичали, ані у поляків, ані в інших народів, а брали їх із святців — списків святих, які, звичайно, друкували в календарях.

Серед них є свята великомучениця Ірина, день якої Церква вшановує 18-го травня (нов. ст.). Свята Ірина (коло 1084-1124) була донькою угорського короля Ладислава І 1104 року була одружена з візантійським імператором Іваном ІІ. Якісь роки перед своєю смертю 1124 року перебувала в манастирі й там виявила свою вийняткову побожність і жертвенність.

Візантійська Православна Церква проголосила її святою великомученицею. Погрецькому її ім'я було Ірина, по-латинському Ірена.

На вибір того чи іншого імени впливають популярні особи, як монахи, артисти, полководці, герої романів і т. п. В історії були ще й інші Ірини, але святою була лише тут згадана.

Г. Гордієнко
Філядельфія

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАВНУЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Олександер Луцький

Ювілей 25-річчя праці Пласту в Клівленді

1

Клівленд, (О. Л-ий) — Двадцять п'ять років праці кожної громадської організації заслуговує на відзначення тим більше, коли йде про 25-річчя праці виховної організації молоді, — в цьому випадку Пластової Станиці в Клівленді.

Пластова Станиця у Клівленді, заснована у 1949 році ініціятивною групою пластових ентузіястів під проводом пл. сеніорів Миколи Кавки і Григора Бобкова, хоч і не столичному місті, відіграла за останніх 25 років діяльности значну ролю у виховній пластовій праці не лише на терені свого міста, але й в крайовому маштабі. Згадати б бодай декілька важливіших фактів з її праці: виховали в доброму пластовому, релігійному й національному дусі велике число української молоді, яка стала повновартісними членами української спільноти, набули тяжкими зусиллями власний Пластовий Дім, набули і ведуть пластову оселю „Писаний Камінь", на якій щороку відбуваються пластові табори з участю молоді не лише Клівленду, але й з Детройту та інших дальше віддалених околиць. У Клівленді ведеться взірцевий Крайовий Пластовий Музей під вмілим керівництвом пл. сеніора проф. Леоніда Бачинського, там же й провід матірного куреня імени основоположника Пласту, Олександра Тисовського, з Клівленду з рамени пл. куреня ім. гетьм. Войнаровського веде пл. сен д-р Микола Грушкевич невпинну й безкомпромісову акцію за строге збереження пл. закону дбати про своє здоров'я — „не пити й не курити", там же дуже активні були курені старших пластунок „Шостокрилі", які виступали із вдалими дотепними скечами на теми пластового побуту і на світових Загальних Зборах КУПО і на крайових Пластових З'їздах, там тепер дуже активні пл. сеніорки „Буриверхи" із своїм співочим квінтетом „Акорд", багато членів клівлендської Пластової Станиці сповняли відповідальні обов'язки в Головних чи Крайових Радах, Старшинах чи Булавах (як наприклад, пл. сеніори Гр. Бобків, Л. Бачинський, Я. Кришталович, М. Кавка, О. Волчук та інші), не одна золота медаля св. Юрія за визначні заслуги для добра Пласту відзначила клівлендських пластунів. Відвідували Пласт у Клівленді і Основник Пласту св. пам. д-р Олександер Тисовський-Дрот і попередній Начальний Пластун св. пам. Северин Левицький — Сірий Лев та голови Головних Пластових Рад і Булав — пл. сен. д-р Осип Бойчук, інж. Яро Гладкий, Ольга Кузьмович, Юрій Ференцевич та інші, а теж теперішній Начальний Пластун пл. сен. д-р Юрій Старосольський мав відвідати Клівленд на закінчення ювілейних святкувань, але з причини його виїзду на відвідини Пласту в Австралії його відвідини Пласту в Клівленді переложено навесну. А одним з найважливіших моментів це факт, що ледве чи де інде існує така тісна, щира, жертвенна й успішна співпраця Гуртка Пластприяту із Станичною Старшиною як у Клівленді, яка при добрій волі і жертвенности батьків приносить успіхи у виховній праці їхніх дітей — пластової молоді.

Хоч успіхи виховної праці молоді є все вислідом збірної праці більшого гурта пластових виховників та активних у проводі членів, то всетаки найбільш відповідальні обов'язки сповняли особи, що очолювали Пл. Станичну Старшину чи Гурток Пластприяту. І так за останніх 25 років станичними були: пл. сеніори — інж. Гр. Бобків (перший станичний у роках 1949 і 1950), Н. Угера, І. Руденський (2 роки), проф. Л. Бачинський, мґр Я. Кришталович (4 роки), Анна Мриц, інж. В. Ерденберґер (2 роки), М. Кавка (3 роки), д-р М. Грушкевич, св. пам. інж. Тарас Грушкевич, мґр Лідія Голіян, Р. Полатайко (3 роки), інж. М. Голіян (2роки), Н. Козбур (2 роки), і д-р В. Базарко (2 роки) — цьогорічний станичний, уже з молодшого пластового покоління. Головами Пластприяту були: мґр І. Городиський (3 роки), радн. Ст. Галяревич, інж. М. Стефаник, Я. Кравчук (2 роки), інж. Я. Кузьмин, ред. К. Мельник, В. Камінський (2 роки), п-і Дарія Ломницька, інж. Р. Грабець, д-р В. Боднар (2 роки), св. пам. П. Полянський (3 роки), Ст. Курилас, інж. А. Рощаковський (4 роки), д-р В. Малиновський (2 роки), інж. Гр. Завадівський (2 роки) та інж. Ярослав Когут обраний на 1974-75 рік.

Ювілей 25-річчя своєї виховної праці відзначила Пластова Станиця у Клівленді внутрішнім пластовим святом 30-го листопада 1974 р., а закінчила Ювілейним Бенкетом і Новорічною Зустріччю з громадянством 31-го грудня 1974 року.

Програму внутрішнього пластового ювілейного свята виконали пластуни всіх уладів: новацтво й юнацтво дало виставку своїх пластових робіт, старше пластунство підготовило мистецьку виставку образів, пластової преси і музею. Увечір 30-го листопада відбувся Ювілейний Пластовий Апель цілої Станиці, а потім спільна вечеря всього пластунства з батьками. У мистецькій частині вечора при запаленій смолоскипами штучній ватрі, пластове новацтво й юнацтво виконувало пісні, гру на бандурах, народні танки, вежі тощо, а монтаж про історію пластової дії Станиці за 25 років пера пл. сен. Дарії Голубець-Якубович читав, переплітаючи співами жіночий квінтет „Акорд" пл. сеніорок „Буриверхи".

(Продовження буде)

Реченець для зголошень дезертирів продовжений до 1-го березня

Вашингтон. — Президент Форд у четвер, 30 січня, продовжив до 1-го березня реченець, до якого можуть зголошуватися до відповідних урядових і військових чинників дезертири і втікачі від військової служби для одержання обмеженої амнестії, проголошеної Президентом минулого вересня. Первісно реченець був встановлений на 31-го січня, але з огляду на те, що щойно в останніх кількох тижнях почало зголошуватися більше дезертирів і втікачів від військової служби, які перебувають поза Америкою, головно в Канаді, президент Форд рішив продовжити цей реченець на один місяць. Збільшення зголошень наступило в наслідок поширеної інформаційної-кампанії 9-членною Радою Помилувань, яка розглядає справи тих дезертирів і втікачів, які вже були засуджені.

Нюйоркський дебют Ренати Бабак

Цьогорічні святкування Державности 26-го січня у Ню Йорку заключали в собі глибоку і яскраву життьову символіку нескорености і єдности українського народу. Цю символіку усіблював блискучий виступ української оперної співачки, солістки Львівської опери і Великого (Большого) театру опери в Москві, меццо - сопрано Ренати Бабак. У неї були добрі фінансові умовини, проте вона не могла витримати гніту ленінсько - брежнєвської системи і кинула Большой а подалась на захід і оце вперше перед українською суспільністю виступила якраз тут у Ню Йорку, на патріотичній імпрезі нашої Самостійности і Соборности. Зовсім без більшої реклями, її ім'я і найвищий шлях оперної кар'єри, притягнули на Свято велику масу учасників, що заповнила залю по береги.

Короною Свята був виступ Ренати Бабак. Можна сказати, що коли б навіть і сам Паганіні виступив опісля, то по її співі і він не мав би був великого успіху. Це була дійсна правда, що такого меццо - сопранового голосу, українська суспільність Ню Йорку досі ще не чула. І не тільки українська. Такого меццо - сопрано не почути вам тепер ні в нюйоркській Метрополітан опері, ні мілянській преславній „Скалі", ні — само собою — в Большім театрі Москви, який вона кинула. Коли візьмемо зі „Скалі", найбільшу, сучасну меццо - сопраністку Фіоренцу Коссотто, то наша співачка має майже двічі більший голос і тричі стільки душі та ніжности, як італійка. А коли йдеться про меццо Большого, І. Архіпову чи Є. Образцову, то, направду, тільки московський шовінізм міг робити перешкоди українській солістці в дорозі до корони примадонни. Архіпова, це голос без низьких тонів, цебто в дійсності: сопрано та ще й без душі, а в Образцової кожен тон співаний іншою технікою, а вже ординарності звуку низьких тонів, ось хочби в арії зі „Самсона і Дамлі" Сен-Сана, не можна забути. Щодо нашої співачки то вже сама появa її гарна і принадна, скромна мостать високої білявки настроїла глядачів дуже додатньо. А простенька

Рената Бабак

перша пісня: „Дивлюся на небо" відкрила всім наявно красу чарівного тону, великого голосу, та безмежного багатства почувань її душі. Може дехто вже по цій першій пісні змахнув з очей сльозу. Тоді затужила вона відомою, народною мелодією до Шевченківського: „Нащо мені чорні брови" і закінчила Серенадою, мажорною Стеценковою (сл. Самійленка): „Вечірньою піснею". По кожній пісні одушевлення слухачів і оплески набирались більшої сили. Не було права відійти зі сцени. І як наддаток почули ми арію - арій на меццо, з опери Верді: „Дон Карльо". На дальші домагання понеслось: „Ой, казала мені мати", а вкінці арією Санчуцци з опери Маскані: „Сільські зальоти" закінчила співачка свій дебют для українського Ню Йорку. Наш подив і подяка належать також акомпаньяторові Юрію Цибрівському, який за одну пробу тільки, дав знамениту музичну р'ямку одноразовому виступові нашої незрівняної співачки.

Теодор Терен-Юськів

Д-р Лука Луців:

ВАСИЛЬ СТЕФАНИК

СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ціна: $10.00

Замовляти:

SVOBODA

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07303

СКВУ ПОВИНЕН...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ський режим — це фашистська диктатура (у формі соціял - фашизму).

Адресуємо цю працю Генеральному секретареві ООН Куртові Вальдгаймові і закликаємо:

1. На черговій сесії Генеральної Асамблеї ООН розглянути питання про ліквідацію совєтсько - російського колоніялізму;

2. Створити спец. комісію ООН для перегляду всіх політичних закритих судових процесів в СССР та інспекції в'язниць, концтаборів і спецпсихлікарень, де перебувають політичні в'язні;

3. Прислати на Україну спостерігачів ООН на час підготови виборів до Верховного Органу правління на Україні;

4. До проведення вищевказаних виборів на Україні надати право представляти інтереси українського народу в ООН Світовому Конгресові Вільних Українців.

5. Розповсюдити дану працю серед всіх членів ООН. Такі дії ООН, до яких ми закликаємо, не можна кваліфікувати як втручання у внутрішні справи. Така точка зору неправильна в самій основі, бо мова йде про імперіялістичну державу з найреакційнішим політичним режимом, про державу, в якій гнобляться десятки народів, проти яких здійснюється духовний і фізичний геноцид, де нависла реальна загроза цілковитої ліквідації національних культур і цілих народів, отже — здійснюється найбільший злочин проти людства. Нині ООН зайняла тактику примирення із статус - кво найбільшого зла. Доводиться констатувати парадоксальний факт: де Зло найбільше, там воно користується мовчазним схваленням з боку ООН. Така позиція робить ООН пасивним співучасником того Зла, яке здійснюється в СССР і може мати фатальні наслідки для всього людства.

Можливо, знайдуться такі члени ООН, які назвуть наші вимоги утопічними. Ми їм заявляємо, що не тішимо себе ілюзіями на рахунок того, що совєтський режим легко поступиться перед нашими вимогами і відмовиться від колоніяльної та шовіністичної політики. Але широкий міжнародний осуд совєтського колоніялізму зробив би нам велику послугу в нашій священній боротьбі за ідеали Свободи, а члени ООН рівночасно здали б з себе моральну відповідальність за теперішнє зловісне мовчання.

Український народ крізь віки проніс незаплямований стяг боротьби за своє визволення.

Український народ за довгу свою історію не завоював ні клаптика чужої території, не зробив жадної спроби посягнути на свободу своїх сусідів, в умовах жорстокого поневолення зумів створити самобутню культуру, вніс свій посильний вклад в усе-людську скарбницю духових і матеріяльних надбань.

Немає в світі такої сили, яка могла б скорити наш нескорений народ!"

У СЕРЕДУ БУДЕ ВИСВІТЛЕНИЙ ФІЛЬМ ІЗ ВИСТУПУ БАНДУРИСТІВ У „РОКЕФЕЛЛЕР ЦЕНТЕР"

Ню Йорк. — Цієї середи, 5-го лютого, о год. 8 вечора в Пластовому Домі при 144 2-го евеню в Ню Йорку в залі на 3-му поверсі буде висвітлений фільм продукції телевізійної станції „WNBC" — канал 4 із півгодинної церемонії засвічення найбільшої різдвяної ялинки в світі в Рокефеллер Центер. Як відомо, в цій церемонії, яка відбулася 5-го грудня 1974-го року і була передавана цією телевізійною станцією, взяла участь Школа гри на Бандурі при хорі „Думка". Школою провадить о. Сергій Кіндзерявий - Пастухів. Вступ на висвітлення цього фільму вільний.

Відбувся Синод Маронітської Церкви, обрано нового патріярха

Бкіркі, Леван. — 3-го січня ц.р. закінчився Синод Маронітської Католицької Церкви на якому 14 єпископів цієї Церкви вибрали нового патріярха. Ним став Антоніюс Крайш, Архиєпископ Саїду. Вибір патріярха відбувся з останньому дні Синоду, щоб дати можливість учасникам передумати кого вони вважають гідним зайняти опорожнене становище після смерти патріярха Пауля Меоучі, який помер минулого тижня. Архиєпископ, а тепер патріярх Антоніюс Крайш, якому тепер 67 років, виконував уже патріярші обов'язки в часі хвороби його попередника. Вірні Маронітської Церкви, які любили і поважали архиєпископа Крайша, прийняли вибір з великим ентузіязмом.

Як відомо, Маронітська Церква визнає авторитет Папи Римського, але вона користується повною адміністративною і обрядовою автономією. Парохії Маронітської Церкви існують також в ЗСА, Латинській Америці, Африці, Австралії, як також в інших районах світу, де знаходяться еміґранти з Левану.

Помолімось за померлих наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. монс. Петро Мельничук, духовний опікун і меценат ФКУ відправить четверту Заупокійну Службу Божу і Панахиду в неділю, 9-го лютого 1975 р., о год. 10-ій ранком, в церкві св. Михаїла, в Балтиморі, Мд. за бл. п.:

СТЕПАНА ВОЛИНЦЯ
ВОЛОДИМИРА ПЕТРІВСЬКОГО
МИХАЙЛА КОРОСТІЛЯ
ІЛЛЮ БУЛУ
ДМИТРА СТЕФАНЮКА
СТЕПАНА БАЛЮТЮ
МИХАЙЛА КРЕЄРА
ДАНИЛА ГОШОВСЬКОГО
ОЛЕКСАНДРА КРИНИЦЬКОГО
ОЛЕНУ КРАЙЧИК
СТЕПАНА РУДОГО
МИХАЙЛА МИХАЙЛІВА
о. ІВАНА ЖУКА
ІВАНА СЕНІВА
МИХАЙЛА ХУХРІЯ
СЕМЕНА ВЕРЕМЧУКА

Всіх Вп. Членів ФКУ: Представників, Меценатів, Добродіїв і Фундаторів просимо про молитви за померлих наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі Заупокійного Богослуження, щоб поєднатись в поході молитви за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять померлим Членам ФКУ.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

Наступне Заупокійне Богослуження за померлих Членів ФКУ відправиться в неділю, 9-го березня 1975 р.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашої Найдорожчої МАМИ, ТЕЩІ, БАБУСІ і ПРАБАБУСІ

бл. п.

КАРОЛИНИ ШЕБУНЧАК

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

в СУБОТУ, 8-го ЛЮТОГО 1975 р. о год. 9-ій ранку, в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й. і у ВІВТОРОК, 11-го ЛЮТОГО 1975 р. о год. 8-ій ранку, в церкві СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.

Просимо Родину і Знайомих про молитви в ці дні.

Сини: БОГДАН і ІРИДІОН з Родинами

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

інж. ДМИТРА ПІЛЕЦЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в церкві СВ. ВОЛОДИМИРА й ОЛЬГИ в ЧИКАГО, Ілл.

в суботу, 8-го лютого 1975 р.

о год. 7:45 ранку

Про молитви за душу Покійного просять — ДРУЖИНА і ДІТИ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями, Знайомими і з всією Українською Громадою, що в середу, 8 січня 1975 р. загинув трагічно на вулиці м. Барі, Онтаріо, від удару авта, на 49-му році життя наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

о. ВОЛОДИМИР КУЧЕР

Покійний, автор кількох друкованих праць релігійного і виховного змісту, був пастором в українській пресвитерській церкві в Ошаві, Онтаріо, а в останніх тижнях став пастором в пресвитерській церкві в Барі, де й постигла Його несподівано трагічна смерть.

Урочисті жалобні Богослуження відправлено в суботу, 11 січня, а похоронні обряди відслужено в понеділок 13 січня. Тіло Покійного складено на вічний спочинок на цвинтарі Парк Лавн в Торонті, Канада.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку залишені:
дружина — РАЇСА (ОСИПОВИЧ)
сини: СВЯТОСЛАВ з дружиною ДЖЕН
БОГОСЛАВ і ВОЛОДИМИР
Дві сестри в Україні
Брат в Австралії
Дальша Родина в Україні і Канаді

Замість квітів на могилу

бл. п. **ОМЕЛЯНА МАСНОГО**

зложили на:

Фонд Оборони Валентина Мороза .... 60.00 дол.
Український Визвольний Фонд .... 45.00 дол.
20.00 дол. — Родина Драбик;
по 10.00 дол. — Юрій Костів, Василь Камінька, А. і К. Целенські, Григорій Сливка, Гнат Каміньска, Володимир Масний, Теодор Лешко, Анастазія Комарницька;
по 5.00 дол. — Ірина Масна.

Українська Американська Жіноча Допомогова Організація Відділ 1-ий ім. Ольги Басараб в Ню Йорку В НЕДІЛЮ, 9 ЛЮТОГО 1975 РОКУ по СЛУЖБІ БОЖІЙ (11-ій) в долішній каплиці церкви СВ. ЮРА в Ню Йорку відправиться

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШІ

сл. п. ОЛЬГИ БАСАРАБ

До участи запрошуємо наших Членів, Організації з прапорами та Українське Громадянство.

Панахиду співатиме хор церкви св. Юра під управою п. І. Хомина.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЮ ЙОРКУ при співучасти 64-го ВІДДІЛУ СУА

П'ятниця, 7-го лютого 1975 р.

УКРАЇНСЬКА ДИВІЗІЯ „ГАЛИЧИНА"

(Обговорення книжки В. Д. Гайке)

Участь приймають — пп.: АННА АЛИСЬКЕВИЧ, МАРІЯ БАРАГУРА і МАРІЯ ДАНИЦІ

Модератор: ОКСАНА І. ЩУР

Початок — год. 7:30 веч.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ІНК. ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

НЕДІЛЯ, 9-го ЛЮТОГО 1975 р.

год. 4-та по пол. — Заля УМІ 149, 2-га Avenue, New York, N.Y.

ПІВРІЧНИЙ ПОПИС УЧНІВ

Участь беруть: Аєрбе Б., Аєрбе М., Аєрбе А., Біскуп М., Ганкевич А., Ганкевич Ю., Гарасимчук А., Гарасимчук О., Ґузман Т., Думич Л., Іванків М., Кекіш У., Коцка І., Левко М., Луцький М., Мачай М., Мельниченко Р., Перальта Т., Поритко Т., Саляк Х., Саляк Л., Сачко Р., Шевчук В., Шевчук Н., Шереґ С., Шумилович В., Шумилович О., Яремчук В.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що дня 2-го лютого 1975 р. в Джерзі Сіті, Н. Дж. упокоїлась в Бозі, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

АННА БАЛУТЯНСЬКА

проживши 80 років.

ПАНАХИДИ у вівторок і середу, 4-го і 5-го лютого ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Ковальчика, 129 Grand St., Jersey City, N.J.

ПОХОРОН в четвер, 6-го лютого 1975 р. о год. 9:30 ранку до укр. кат. церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, а опісля на Holy Cross Cemetery, N. Arlington, N.J.

В глибокому смутку:
муж — ЛУКАШ
сини: ПАВЛО КРАЛИК з дружиною МАРІЄЮ
ІВАН з дружиною ПАВЛІНОЮ
ВАСИЛЬ з дружиною ОЛЬГОЮ
4 внуки і 2 правнуки

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

ГАЙДАМАКИ

Ціна 50 центів

"SVOBODA"

81-83 Grand Street

ПОДЯКА

Всім нашим Друзям і Приятелям, що поспішили нам зі співчуттям і розрадою в нашім горю по трагічній смерти нашого онука, ненадійна смерть якого була причиною смерти моєї Найдорожчої Дружини. Цією дорогою складаю найсердечнішу подяку, та прошу Всевишнього, щоби всіх Вас охоронив від такого горя.

ВАСИЛЬ ПОДУБИНСЬКИЙ

МАРТА Т. ПОЛІТИЛО

ДОКТОР МЕДИЦИНИ

повідомляє про перенесення своєї лікарської практики

в загальній хірургії і онкології з Ню Йорку

до Ірвінґтону, Н. Дж.

Години прийнять за попереднім домовленням.

Tel.: (201) 373-1300
987 Sanford Avenue
IRVINGTON, N.J. 07111

ЛЕКЦІЇ СПІВУ

Вокально-акустичний

СЕКРЕТ ВИСОКИХ ТОНІВ

ЯК ДИХАТИ?

Викладачі італійського BEL CANTO

Клавдія ТАРАНОВА • Євген КРАХНО

HOTEL ANSONIA — 73rd Street and Broadway
Tel.: (212) 787-1197 New York, N.Y. 10023

ТИМЧАСОВИЙ СЕКРЕТАРІЯТ у ЗСА КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ

ЗАПРОШЕННЯ

У неділю, 9-го лютого 1975 р.

в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ

(2 Схід, 79-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.)

— відбудеться —

СТУДІЙНИЙ СЕМІНАР

на якому виступить відомий діяч козацького самостійницького руху

д-р Василь Глазков

з доповіддю на тему:

„ВРАЖЕННЯ ВІД ЗУСТРІЧІ З ОЛЕКСАНДРОМ СОЛЖЕНІЦИНИМ І ЙОГО ПОГЛЯДИ НА НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ"

Вступне слово про Шановного Доповідача і про Олександра Солженіцина скаже

Д-Р ВАСИЛЬ ГРИШКО

Після доповіді — запити й дискусія.

Початок о год. 4-ій дня

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 20-го січня 1975 року відійшла у Вічність на 80-му році життя. Найдорожча МАМА, СЕСТРА, БРАТОВА і ТЕТА

бл. п.

ІРИНА ДОЛГА з КОМАРЯНСЬКИХ

вдова по бл. п. ІВАНОВІ, судді в Калуші.

ПОХОРОН відбувся в четвер, 23-го січня 1975 р. з похоронного заведення п. Михайла Колодія й церкви св. Андрея на Пармі, на цвинтар св. Петра і Павла у Пармі, Огайо.

Прибиті горем:

сини: ЕВГЕН з дружиною МАРІЄЮ
СЕРГІЙ з дружиною АГАТОЮ
внуки — ОЛЯ і АНДРІЙ
сестра — МАРІЯ в Україні
братова — ЗЕНОВІЯ КОМАРЯНСЬКА
братанки: ІРИНА СКЕМИС з чоловіком і дітьми
ІГОР КОМАРЯНСЬКИЙ з дружиною і сином
Ближча і дальша Рідня в Америці, Канаді і Україні

У глибокому смутку повідомляємо, що 1-го лютого 1975 року помер у Львові, Україна народжений 6-го січня 1889 року

Д-Р МИХАЙЛО РУДНИЦЬКИЙ

емеритований професор університету ім. Івана Франка у Львові, кол. декан тамошнього філософічного факультету, дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка, письменник і літературознавець.

АДА — дружина
ДАРІЯ БЕРҐЕР — дочка зі сином РОБЕРТОМ
МИЛЕНА — сестра
ІВАН і АНТІН — брати з дружинами
ІВАН ЛИСЯК-РУДНИЦЬКИЙ,
РОМАН і ДОРІЯН РУДНИЦЬКІ — племінники з дружинами
та ближча й дальша Родина в Україні та за кордоном

ЕПОХАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ „АРХІПЕЛАГ ГУЛАГ"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

цінної книжки автор, закінчуючи опис страхіття тортур у в'язницях, кінчає той опис словами „бо це Росія", або „це росіяни". Цим закінченням автор немов каже читачеві, що на ці звірські вчинки є спроможні тільки росіяни і що в жодній іншій країні немає цього. Воно можливе тільки в Росії.

Солженіцин постановив створити своєю літературною працею пам'ятник знаним і безіменним жертвам комуністичних катівень. Свою шляхетну постанову він виконав по-геройськи проти смертельної загрози на його життя. Його монументальна праця — це не тільки пам'ятник мільйоновим жертвам комуністичного терору, це — пересторога для людства перед тим терором в сучасному і майбутньому.

Як нам відомо, поява першої книжки „Архіпелаґ Ґулаґ" відбулася під голосні фанфари великої кількости захоплених рецензій в американській пресі, але від часу насильного виселення Солженіцина поза межі Совєтського Союзу, рецензії, а також згадки про Солженіцина, припинились і тепер поява другої книжки „Архіпелаґ Ґулаґ" (в російській мові) проходить майже непомітно.

Безумовно, що така зміна не наступила без причини, хоч та причина позакулісового характеру і тому невідома ширшому загалові. Все ж таки для тих, які уважніше слідкують за цим в пресі, та причина не є таємницею.

Якийсь час після вигнання Солженіцина із Совєтського Союзу в журналі „Нюзвік" з 18-го березня 1974 р. була надрукована багатовимовна стаття п.н. „За Бога і матушку Росію". Для того, хто звернув пильнішу увагу на названу статтю, нинішнє промовчування пресою Солженіцина не є несподіванкою.

Автор статті Ричард Бет писав про те, що перед тижнем Солженіцин оприлюднив дещо змінений палкий, апокаліптичний і хаотичний, на 15 тисяч слів лист, написаний минулої осени до совєтських провідників.

Бет писав „З листа виходить, що образ Солженіцина є зовсім іншим від того, яким собі його уявляли на Заході. Солженіцин є аґрарником і російським патріотом. Він проти ідеологій і технології та є великим авторитаристом не вірить в демократію більше, як і в марксизм. Він є апостолом духової свободи і соціяльних реґуляцій, релігійним фундаменталістом толстовського покрою і передбачувачем, який бачить те, що світ змагає задушити себе у своєму власному бруді і зростаючому перенаселенні.

А далі автор названої статті писав про те, що кремлівський уряд ще не подав тоді своїх коментарів на ті скарги Солженіцина. Можливо, що Кремль досі не надумався, писав він, як саме подати ті коментарі. Американські провідники, писав він, не зробили в цьому напрямку щось кращого. В часі кабінетного засідання Ричард Ніксон — скритий інтелектуаліст, який має добре функціональне знання про клясичну російську літературу, імпромпту подав зауваги про російські релігійні писання. Він здивовано сказав, що Солженіцин „є на право від Беррі Ґолдвотера". На це Генрі Кіссінджер відповів „Ні, Пане Президенте, він є на право від царів".

А далі, автор писав, що Солженіцин проповідує, що треба відвернутися від технології Заходу. Він уважає, що „темні російські буревії марксизму прийшли із Заходу до країни селянської мудрости і релігійної віри. До країни чотироногої кінської сили і двоповерхових домів. У його передбаченні Совєтський Союз, який він волів би бачити поділеним на 15 етнічних частин, є на перехресному фронті руїнницької ідеологічної війни з Китаєм, трійливого оточення, а навіть з „пістряками" — містами. Солженіцин уважає, що майже все лихо приходить до Росії з двох чужих джерел, імпортованих із Заходу: 1) жагуча суворість марксистсько - ленінської ідеології і 2) віра в поступ через індустріялізацію. „Нас тягнуть вздовж цілої західньої буржуазно - індустріяльної марксистської стежки тільки для того, щоб вкінці 20-го століття, знов поступові учені Заходу, відкрили те, що сивоволосий український чи російський селянин знає від непам'ятних часів ... а саме, що одного яблука не можна гризти в безконечність і якщо земля є обмеженою, то й ресурси є також обмежені. На думку Солженіцина, що не прийшло б на зміну комунізмові, воно не буде із Заходу, бо демократія є в останній стадії занепаду і їй бракує етичного фундаменту."

Автор каже, що інші визначні інтелектуалісти, які є в опозиції до теперішнього совєтського режиму, не погоджуються з поглядом Солженіцина. При кінці статті автор висловлює побоювання за те, що західні журналісти і політики можуть заатакувати Солженіцина і підірвати силу його новель.

Чи не в цій справі лежить причина того, що появу другої книжки „Архіпелаґ Ґулаґ" не супроводить так чисельні і прихильні рецензії, які супроводили появу першої книжки?

Чи не в пляні „підірвання сили новель" Солженіцина, журнал „Тайм" у рецензії на появу другої книжки „Архіпелаґ Ґулаґ" згадує про сексуальну пригоду через пліт між мужеським і жіночим табором? Зрозуміло, що така і подібні пригоди, відірвані від цілости книжки, відвертає увагу від значення її цілости, мовляв, не такі то злі ті табори були, коли в'язням були на думці такі забаганки, подумає собі читач рецензії.

Архітектам теперішньої політики співіснування із Совєтським Союзом є „вигідніший" такий погляд на велику працю Солженіцина. В своїй книжці Солженіцин згадує не про „етнічні", а про національні народи совєтської тюрми, а політика співіснування зовсім перекреслює існування поневолених Москвою народів, а в їхньому числі і поневолення України. Солженіцин поширює віру, згідно з якою тільки перебудова совєтської системи дає надію на краще майбутнє як самої Росії так і поневолених нею народів, і тому сміло можемо твердити те, що філософічній так і політичній ідеї книги „Архіпелаґ Ґулаґ" мають епохальне значення.

Українська установа пошукує від зараз
ПОМІЧНИЧУ КАНЦЕЛЯРІЙНУ СИЛУ
зі знанням подвійної буґальтерії і англійської мови.
Платня після умови. Просимо телефонувати на
(312) 929-7622 в годинах від 10 ранку до 5 по пол.

УКРАЇНСЬКА ФІРМА
Народнього Виробництва
хоче нав'язати контакт з людьми по цілому світі, які були б зацікавлені у продажі її продуктів.
Роздрібна або гуртова торгівля.
За інформаціями прошу звертатися до:
Creative Designs
910 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1G6, Canada
Tel.: (416) 536-9117

Різдвяна Просфора в Асторії

Минають роки, змінюються покоління, приходять щораз то нові турботи, а ми українці не забуваємо про Вифлиємську Зірку, яка на шляху нашого буття світить нам віками. Її сяйво постійно пригадує нам Україну, наш народ, зокрема тут на чужині і закликає нас до духової єдности, національної солідарности, громадської однодумности та миру.

Як кожного року так і тепер українська громада Визвольного Фронту в Асторії влаштувала Різдвяну Просфору. На Йордан 19-го січня ц.р. в Домі СУМА зібралася численна українська громада Асторії, щоб гідно і святочно відзначити різдвяний час. Цьогорічна Святочна Просфора була під кличем „Сумівська Молодь з нами". Програму вступним словом відкрив голова Осередку СУМА в Асторії ім М. Сороки Осип Галатин. Особливого настрою та врочистости цьому світові надала освітлена ялинка, по - мистецьки убрана сцена, столи з обрусами і засвіченими свічками, по береги виповнена заля Дому СУМА та вся молодь Осередку СУМА під проводом головної виховниці Галини Климук. Галина Климук доклала всіх зусиль і знаменито підготовила дві відслони з різдвяних історичних подій, сумівська молодь в чудових строях виконала ролі, як також підготовила наші традиційні коляди, а сумівська мандолінова оркестра милозвучно їх відограла. Мистецьку частину провадила Г. Климук.

Д-р В. Нестерчук привітав усіх теплими словами від ООЧСУ, та попросив о. Маріяна Струпа поблагословити святочні дари. Змістовне святочне слово про наші різдвяні традиції відчитала Люба Чайковська, дружина вже покійного великого діяча Данила Чайковського.

Невтомні пані ОЖОЧСУ, М. Нестерчук, Наум Рудик, пані Галатини, Тур, Ковалівська та матері сумівців: Загнійна, Боднар, Доляк, Дусанівська, пані Вітюки, Костриба і багато інших. Вони подбали про традиційні святвечірні страви, за що належиться їм сердечна подяка.

Проф. Длябога, дириґент церковного хору в церкві Чесного Хреста в Асторії надавав хорального тону колядам, а всі у піднесеному настрої співали. Святочний Вечір викликав постанову продовжувати українські традиції. Дохід призначено для Осередку СУМА, тому, що ця молодь готується до відзначення 10-ліття Осередку. Ми всі прихильники нашої організованої молоді, закликаємо взяти масово участь у цій ювілейній імпрезі СУМА в Асторії.

М. Н.

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Головна Управа Спілки Української Молоді Америки інформує, що в суботу, 15-го лютого ц.р. тут в готелі Статлер Гілтон (Ґренд болрум) при 7-й евеню (між 32-33-ою вулицями) відбудеться традиційний вже Баль Дебютанток СУМА. Початок балю год. 8:30 вечора; квитки і столики можна замовляти особисто або телефонічно в ГУ СУМА 315 Схід 10 вулиця, тел. (212) 477-3084 і (212) 473-3467; до дебюту приймається усю українську молодь східніх стейтів Америки; грає оркестра В. Гірняка, співають: Ігор Раковський і Михайло Шкварко; мистецька програма на перервах; представлення дебютанток точно о год. 9:30; вечірний стрій обов'язковий; зголошувати дебютанток можна також у місцевих Осередках СУМА.

СОВЄТСЬКІ СТАТИСТИЧНІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

крб., тобто був на рівні загального доходу з 1973 року, отже не виявив ніякого зросту. Упродовж 1974 року продовжувалася політика стимулювання „міжколгоспної і міжрадгоспної кооперації". Кількість міжгосподарських організацій досягнула в 1974 році понад 2,000, що виявляє розмах т.зв. укрупнювання сільського господарства в Україні.

Інформуючи про „підвищення матеріяльного добробуту і культурного рівня життя народу". Статистичне бюро подає, що „не зважаючи на зростання продажу товарів, зростаючий попит населення на деякі з них задовольнявся ще не повністю". Докладніше про це нічого не сказано, але із статистичних даних про продаж окремих товарів у державній і кооперативній торгівлі видно, що зменшилася продаж, наприклад, пральних машин, холодильників, телевізорів, цукру і картоплі. Житлову площу в УССР збільшено на 20 мільйонів квадратних метрів.

Освіта в УССР

За даними Статистичного управління, в УССР різними видами навчання було охоплено близько 16 мільйонів осіб. В загальноосвітніх школах всіх видів навчалося 8.3 мільйона учнів. Восьмирічну школу закінчило понад 903 тисяч учасників, з яких 95 процент продовжують навчання у середній школі. Середню освіту в 1974 році здобуло 774 тисячі осіб. В дошкільних закладах було 1,9 мільйона дітей. У вищих школах навчалося 818 тисяч студентів, у середніх спеціяльних навчальних закладах — 780 тисяч учнів. На кінець 1974 року в УССР середню і вищу освіту мало понад 76% населення, зайнятого в народному господарстві.

Масових бібліотек в УССР в 1974 р. було понад 27 тисяч з фондами близько 320 мільйонів примірників. Тираж виданих книг і брошур становив майже 149 мільйонів примірників. Очевидно, йдеться тут про число, а не про зміст публікацій і не про те, якою мовою вони були видані.

Загальне число населення УССР на 1 січня 1975 року становило 48,8 мільйона осіб.

Свят-Вечір у І-му Відділі СУА в Ню Йорку

Дня 11-го січня ц.р. є домівці СУА 108, 2-га евеню відбувся традиційний Свят-Вечір у заряді членок 1-го Відділу.

Голова Леся Гой молитвою та віршем Б. Лепкого „Під Різдвяну Ніч" відкрила програму свята. Імпрезова референтка Аня Сливка провадила вечором. Реферат приготовила культурно - освітня референтка Лідія Моґун п.з. „Мої різдвяні спомини".

Мистецьку частину підготовила виховна референтка Євгенія Вацик, вона з дітьми та внуками членок, на сцені відтворила живий вертеп. Дарами, віршами та колядками вітали новонародженого Ісуса. Під кінець мистецької частини завітав св. Миколай та обдарував дітей дарунками.

Відтак голова провела молитву та поділилась просфорою. Ольга Сливка, за старим гуцульським звичаєм, дала всім нюхати кадило, щоб за віруванням гуцулів усе зло втікало від людини.

Під час вечері голова привітала представниць Окружної Управи СУА Мирославу Савчак та Любу Артимишин, як також представниць інших Відділів, а саме І. Бенцаль і Дідей — 4-ий Відділ, Лень — 64-ий Відд. Олену Гентіш — 82, Анну Рак 83, гостей та членок І-го Відд.

Приявні провели час прислухуючись і співаючи колядки. Гості ще довго у святочній атмосфері проводили час. З нагоди цієї святочної імпрези приявні склали пожертви, які щорічно признача́ться стипендистці в Бразилії.

М. Борса
прес. реф. І. Відд.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДАВИД ПОДУБИНСЬКИЙ, — член Відд. 368 Т-ва ім. М. Лисенка в Маямі, Опа-Лока, Фла. Помер 23 грудня 1974 на 9 р. ж. Нар. 23. 8. 1966 р. і в лютому 1971 р. став членом УНС. Полишив у смутку бабцю і діда, батька і маму, бабцю по мамі, 2 сестри, 3 братів. Похований на цвинтарі Дейд Меморіял в Маямі, Опа-Лока, Фла.
Вічна Йому пам'ять!
В. Подубинський, секр.

ГРИГОРІЙ КУРАХ, — член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янґставн, Огайо. Помер 18 листопада 1974 р. на 64 р. ж. Нар. 1910 р. в Вілкес Барр, Па. і став членом УНС в 1967 р. Полишив у смутку жінку Анну, сина Гриця, брата Володимира в Плимот, Па. і внука. Похований 20 листопада на цв. Кальварія, Янґставн, Огайо.
Вічна Йому пам'ять!
П. Ліщак, секр.

КАТЕРИНА ГОШОВСЬКА, — членка УНС Відд. 59 Т-ва Укр. Січ в Бриджпорті, Конн., померла 29 липня 1974 на 85 р. ж. Нар. 1889 в с. Залисє, пов. Рогатин, Україна, стала членкою УНС в 1924 р. Полишила двох синів Степана і Павла, дві невістки, дві доньки Анну і Марту, зятя Івана, двоє внуків. Похорон відбувся 31 липня 1974 на цв. св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.
Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Гальке́вич, секр.

РОМАН ЯЦКІВ, — член УНС Відд. 484 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютика, Н. Й., помер 15 грудня 1974 на 55 р. ж. Нар. в 1919 р. в селі Юськовичі, Зах. Україна, став членом УНС в 1960 р. Полишив в смутку Володимиру - дружину, Олександру - дочку та Зиновія - сина, ближчу і дальшу родину в Америці, Европі та в Україні. Похорон відбувся 18 грудня 1974 на цв. парафії св. Володимира в Ютиці при Вуд Рд. Вайсборо, Н. Й.
Вічна Йому пам'ять!
В. Запаранюк, секр.

РОМАН КОЧЕРЖУК, — член УНС Відд. 133 Т-ва Богдана Хмельницького, помер 10 грудня 1974 на 53 р. ж. Нар. в Україні 29 травня 1921 р., став членом УНС 31 грудня 1949 р. Полишив в смутку дружину Ірену, доню Марію, маму Софію, сестри Марію і Ірену. Похорон відбувся на цв. Ґейт оф Гейвен Е. Гановер.
Вічна Йому Пам'ять!
Ярослав Леськів, секр.

ЮЛІЯ ДЕМЧИНА — членка УНС Відд. 368 Т-ва ім. М. Лисенка в Маямі, Фла., померла 4 листопада 1974 на 81 р. ж. Нар. 15 травня 1893 в Дрогобичі, Україна, стала членкою УНС 1933 р. Полишила в смутку доньку Ольгу Кокінасіс та внучку і внука, які є членами УНС. Поховано її на цв. у Форт Лядердейл Меморіял Семетері в Ф. Лядердейл, Фла.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Подубинський, секр.

ЛЮДМИЛА ГРИЦАК, — членка УНС Відд. 234 Т-ва „Запор. Січ" в Елизабет, Н. Дж., померла 6 грудня 1974 на 83 р. ж. Нар. 1890 р. в Угринові, Волинь, Україна, стала членкою УНС в 1954 р. Полишила в смутку сина Петра, невістки Рею і Дарію та п'ятеро внуків. Похорон відбувся 9 грудня 1974 р. на цв. св. Андрія в Бавнд Брук, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Іваник, секр.

МИХАЙЛО КОСТЕВИЧ, — член УНС Відд. 8 Т-ва Подільська Січ в Йонкерс, Н. Й., помер 1 січня 1975 на 52 р. ж. Нар. 2 лютого 1922 в Україні, став членом УНС в 1922 р. Полишив в смутку дружину Марію, сина Михайла і маму Катерину. Похорон відбувся 4 січня 1975 р. на цв. св. Йосифа в Йонкерс, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Василь Мандзій, секр.

ІВАН ПАНЬКІВ, — член УНС Відд. 490 Т-ва Івана Франка в Ірвінґтон, Н. Дж.. Помер 4 листопада на 85 р. ж. Нар. 1889 р. в Букачівцях і став членом УНС в 1929 р. Полишив у смутку 2 синів, 2 дочки, 12 внуків і 11 правнуків. Похований 7 листопада на цв. Меєрсвіля в Жілетт, Н. Дж.
Вічна Йому пам'ять!
Олена Чорномаз, секр.

ЕМАНУЇЛ МАНЧУЛЕНКО, — член Відд. 426 у Су Сейнт Мері Онт, помер 26. X. 1974 р. на 66 р. ж. Нар. 1909 р. в с. Митків, Буковина, Україна і став членом УНС 1960 р. Полишив в смутку дружину Софію, синів Степана і Петра і 4-ох внуків. Увесь час був головою свого Відділу. Похорон відбувся 29 жовтня в Су Сейнт Мері, Онт.
Вічна Йому пам'ять!
Яр. Гуменюк, секр.

МАРКІЯН ГОРДИНСЬКИЙ, — член УНС, Відд. ч. 106 Т-ва Братства св. о. Николая в Чикаґо. Помер 28. грудня 1974 р. на 63 р. ж. Покійний народився в 1911 р. в Глибокім, Галичина, і став членом УНСоюзу в 1966 р. Полишив у смутку дружину Галину, братів Романа, Івана, сестри Мелянію і Марію та дальшу Родину. Похорон відбувся 31. грудня 1974 р. на цвинтарі св. Николая в Чикаґо.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ФРІЦ ВУСИК, — член УНС Відд. ч. 58 в Ютиці. Помер на 50-ому р. ж. Покійний народився в 1925 р. в Україні. Полишив у смутку дружину Анастасію, при дочки: Марію, Сюзану і Ірену, та два сини: Павла і Михайла, онуків та багато друзів і знайомих. Похорон відбувся 10 - 11 - 1974 р. на цвинтарі Укр. Православної Церкви в місті Ютика, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Марія Ковалевська

ПЕТРО СЛИВІНСЬКИЙ, член УНС, Відд. ч. 59 Т-ва Українська Січ в Бриджпорт — Конн. Помер 15 квітня 1974 на 87 р. ж. Покійний народився в Тисьмениці, повіт Товмач, Україна, і став членом УНСоюзу в 1925 р. Полишив у смутку дружину Ірену, сина Йосифа, дві доньки, два зяті, три внуки і сім правнуків; на Україні брат Микола і Василь, сестра Мотрина. Відпроваджено приятеля і довголітнього секретаря 30 Відділу УРСоюзу і члена 59 Відд. УНС на цвинтар св. Івана Хрестителя в Стратфорд, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Гальке́вич

БОЛОННИЙ АННА, — членка УНС, Відд. ч. 59 Т-ва Українська Січ в Бриджпорт, Конн. Померла 15. липня 1974 р. на 76 р. ж. Покійна народилася в селі Рохасвичі пов. Дрогобич, Україна і стала членкою УНС в 1955 р. Полишила в смутку двох синів: Петра і Володимира, дві невістки і троє внуків і решта родини на Україні. Похорон відбувся 20. липня 1974 на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.
Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Гальке́вич

РОЗАЛІЯ КОПОНИН, — членка УНС, Відд. ч. 352 Т-ва ім. св. Арх. Михаїла, Честер, Па. Померла 9 жовтня 1974 на 90 р. ж. Покійна народилася в 1884 р. в Галичині, Україна, і стала членкою УНСоюзу в 1933 р. Полишила в смутку синів: Юрія, Романа, Івана та Петра; дочки: Стеля та Марія, 15 внуків та 18 правнуків. Похорон відбувся 13 жовтня 1974 р. на цвинтарі Іммакуляте Гарт Семетері в Лінвуд, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Я. Щербак

МИКОЛА ЯРЕМКО, — член УНСоюзу, Відд. ч. 130 Т-ва св. Володимира в Ню Йорку. Помер 8. жовтня 1974 р. на 82-му році життя. Покійний народився в 1892 р. в Жапалові, пов. Ярослав і став членом УНСоюзу в 1948 р. Полишив у смутку доньку Глікерію, синів Мирослава, Василя і родину. Похорон відбувся 11. жовтня 1974 р. на цвинтарі в Бавнд Бруку Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

СТЕФАН ЦЕЛЮХ, — член УНСоюзу Відд. ч. 484 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютика, Н.Й. Помер 11. жовтня 1974 р. на 64 р. ж. Покійний народився в 1910 р. в селі Михновець, Україна, і став членом УНСоюзу в 1964 р. Полишив у смутку дружину Агафію, дочку Марію з чоловіком та троє внучат. Похорон відбувся 14. жовтня 1974 р. на цвинтарі св. Тройці у Вайставн, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Запаранюк

АННА КУЗЬМА, — членка УНСоюзу, Відд. ч. 12 Т-ва Гомін в Гартфорді. Померла 19 серпня 1974, на 77 р. ж. і стала членкою УНС 1950 р. Полишила в смутку дочку Ярославу Кукіль, синів: Романа і Ореста та внуків. Похорон відбувся 22. серпня 1974 р. на Укр. Кат. цвинтар св. Івана Хрестителя в Ґлястонбури, Конн.
Секретар Відділу

Д-р ВОЛОДИМИР РУДНИЦЬКИЙ, — член УНСоюзу, Відд. ч. 397 Т-ва ім. св. Ольги в Філядельфії, Па. Помер 4. серпня 1974 р. на 84 р. ж. Покійний народився в 1890 в місті Зборів, Галичина, і став членом УНСоюзу в 1950 р. Полишив у смутку дружину Марію, сестру Міляну, братів: Михайла, Івана; племінницю: Дарка Берґер із сином. Племінників: Івана Лисяка Рудницького, Романа Рудницького і Доряна Рудницького з родинами. Похорон відбувся 8. серпня 1974 р. на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Нич

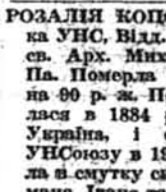
АЛЕКСАНДЕР ФЕДЮК, — член УНСоюзу, Відд. ч. 92 Т-ва Івана Франка в Портленд, Ореґон. Помер 16. жовтня 1974 р. на 89 році життя. Покійний народився в 1886 в селі Рунгури, повіт Печеніжин, Галичина, Україна і став членом УНС в 1934 р. Полишив у смутку сина Роберта. Похорон відбувся 21. жовтня 1974 р. на цвинтарі Лінкольн Меморіял в Портленд, Ореґон.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

АННА ДОРОЖИНСЬКА, — членка УНСоюзу, Відд. ч. 224 Т-ва Просвіта в Сейлем, Масс. Померла 11 листопада на 79 р. ж. Покійна народилася в 1895 р. в Ладичин, Зах. Україна, і стала членкою УНСоюзу в 1939 р. Полишила в смутку сина Івана двоє внуків. Похорон відбувся 14. лист. 1974 р. на цвинтарі Святої Марії в Сейлем, Масс.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ОМЕЛЯН ШЕППАРД, член УНСоюзу, Відд. ч. 385 Т-ва Запоріжська Січ в Міннеаполіс, Мінн. Помер 20. жовтня 1974 р. на 28 р. ж. Покійний народився в 1946 р. в Міннеаполіс і став членом УНС в 1947 р. Полишив у смутку батьків, двох братів і сестру. Похорон відбувся 24. жовтня 1974 р. на цвинтарі Ресоррекшен в Міннеаполіс.
Секретар Відділу

ВОЛОДИМИР КАРПІН, член УНСоюзу, Відд. ч. 35 Т-ва Укр.-Амер. „Єдність" в Чикаґо - Південь, Ілл. Помер 6. листопада 1974 р. на 64 році життя. Покійний народився в 1910 р. в Словіті, повіт Перемишляни, Україна, і став членом УНСоюзу в 1951 р. Полишив у смутку сина Остапа, доньку Богдану та жінку в Україні; проживав в Америці самітно. Похорон відбувся 11. листопада 1974 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Богдан Вовчик

АННА КОВАЛЬ, — членка УНСоюзу, Відд. ч. 399 Т-ва „Леви" в Чикаґо. Померла 15. вересня 1974 р. на 77 р. життя. Покійна народилася в 1897 р. в Зах. Україні і стала членкою УНС в 1958 р. Полишила в смутку сина Богдана. Похорон відбувся 18. вересня 1974 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо.
Вічна Їй Пам'ять!
Роман В. Прихан

Український католицький Цвинтар
СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.
По інформації прошу писати або тел.: (914) 476-0764
Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550. New York, 10003
КЕРАМІКА, ВИШИВКИ, РІЗЬБА, ПЛАТІВКИ для подарків у великому виборі в АРЦІ.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 9-го ЛЮТОГО 1975 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Українська Січ 170 Відд., о год. 3-ій по пол. в УНДомі при Фліт вул. Проситься всіх членів прибути. — Управа.

Нюарк, Н. Дж. Річні збори В-ва св. Ів. Хрестителя 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в укр. кат. школі при Сенфорд Аве. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1975 р. Проситься чл. прибути. — В. Боярський, гол. М. Демчук, фін. секр., Т. Клебан, кас.

НЕДІЛЯ, 16-го ЛЮТОГО 1975 р.

ГАРТФОРД, Конн. Річні збори В-ва св. Ів. Хрестителя 277 Відд. о год. 2:30 по пол. На порядку: звіти і вибір Управи на 1975 р. Проситься чл. прибути. — С. Кравець, секр.

ДО ВИНАЙМУ
Ірвінґтон, Н. Дж.
5-КІМНАТНЕ МЕШКАННЯ
до винайму від 1-го березня 1975 року.
Тел.: 374-7496

Остап Тарнавський:
БРАТ-БРАТОВІ
КНИГА ПРО ЗУАДК
Ціна: $7.00
Замовляти:
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Д-р Лука Луців:
ТАРАС ШЕВЧЕНКО
СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ СЛАВИ І ВОЛІ
Ціна: $1.50
Замовляти:
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Funeral Directors
LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ТАРЗАН, 7248. „ЧОРНИЙ МИХАЙЛО" ВИРІШИВ!

„Тоді „чорний Михайло" врятував життя Лордові і Леді Ґрейстовк і, пригадуючи залозі, що мої батьки його приятелі, перестерігав її не робити їм шкоди".

„При першій нагоді він рішив, що було б краще, якщо б мої батьки вийшли на сушу... Бунтівники почали битись між собою".

„Він не міг довше ґарантувати їхньої безпеки... Не зважаючи на заяви мого батька, що мама сподівається дитини, рішення „чорного Михайла" було остаточним!"